

JOAN SANTAMARIA I MONNÉ

(Lleida, 1884 – Barcelona, 1955)

Advocat, jurista i escriptor. Com a novel·lista enceta una activitat literària intensa i reeixida (1915-1936) que la guerra civil estroncarà. Vinculat als cenacles culturals de l'època, forma part de les penyes literàries del cafè Continental, de l'Hotel Colon, de Can Llibre o de Can Parés a més de participar en certàmens dels Jocs Florals. A Torroella de Montgrí (1920) és premiat amb el Pella i Forgas per la narració "El cascavell". També col·labora en publicacions periòdiques com el diari catòlic *Crònica Social* a més d'escriure a *La Publicitat* i a *La Veu de Catalunya* (1926-1929) una sèrie de proses que, sota el títol *Visions de Catalunya* li mereixeran el reconeixement públic més unànim. D'aquests textos, producte de les excursions de Santamaria per tot el territori català, se'n desprèn l'amor pel terrer i la passió per l'excursionisme: des de la Catalunya Nova passant per la Catalunya Vella, el Pla i la Costa fins a Mallorca.

També ha escrit obres com *Narracions extraordinàries* (1915, 1919 i 1921), *Ma vida en doina* (1925) o *La roda de la fortuna* (1940).

En record a la seva figura s'ha creat la penya i els premis literaris Joan Santamaria.